BESLUIT (EU) 2021/355 VAN DE COMMISSIE

van 25 februari 2021

betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2021) 1215)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad ([1]), en met name artikel 11,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Voor de toewijzing van emissierechten aan exploitanten van installaties die onder het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie (EU-ETS) vallen is veiling sinds 2013 de norm. Exploitanten die hiervoor in aanmerking komen, blijven in de handelsperiode 2021-2030 kosteloos emissierechten ontvangen. De hoeveelheid rechten die een dergelijke exploitant ontvangt, wordt bepaald op basis van in Richtlijn 2003/87/EG en Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie ([2]) vastgestelde geharmoniseerde voorschriften voor de hele Unie.

(2) De lidstaten moesten uiterlijk op 30 september 2019 hun nationale uitvoeringsmaatregelen, bestaande uit een lijst van installaties op hun grondgebied die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen, met inbegrip van informatie over de productieactiviteit, de overdracht van warmte en gassen, de elektriciteitsproductie en de emissies op het niveau van de subinstallatie betreffende vastgestelde referentieperiode (2014-2018) overeenkomstig bijlage IV bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331, bij de Commissie indienen.

(3) Om de kwaliteit en vergelijkbaarheid van de gegevens te waarborgen, hebben de lidstaten hun nationale uitvoeringsmaatregelen ingediend door middel van een elektronisch sjabloon dat de Commissie overeenkomstig artikel 14, lid 1, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 heeft verstrekt en waarop de relevante gegevens per installatie zijn opgenomen. De lidstaten hebben ook een methodologisch verslag ingediend waarin zij het proces van gegevensverzameling door hun autoriteiten beschrijven.

(4) Gezien het brede scala van ingediende informatie en gegevens is de Commissie eerst nagegaan of alle nationale uitvoeringsmaatregelen compleet waren. Als de Commissie constateerde dat de ingediende gegevens niet compleet waren, heeft zij de betrokken lidstaten om aanvullende informatie verzocht. In antwoord op die verzoeken hebben de desbetreffende autoriteiten aanvullende relevante informatie verstrekt om de ingediende nationale uitvoeringsmaatregelen te completeren.

(5) Daarna heeft de Commissie, met inachtneming van de tussen januari en april 2020 gepubliceerde richtsnoeren van de Commissie aan de lidstaten, de nationale uitvoeringsmaatregelen getoetst aan de criteria van Richtlijn 2003/87/EG en Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331. Deze consistentiecontroles vormden de tweede fase van de beoordeling van de nationale uitvoeringsmaatregelen.

([1]) PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32.

([2]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie van 19 december 2018 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 59 van 27.2.2019, blz. 8).

(6) De consistentiecontroles van de nationale uitvoeringsmaatregelen werden voor elke lidstaat en elke installatie afzonderlijk en in vergelijking met andere installaties in dezelfde sector uitgevoerd. De Commissie heeft als onderdeel van die beoordeling de consistentie van de gegevens zelf en de consistentie van de gegevens met de voor de hele Unie geldende en bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 vastgestelde voorschriften voor geharmoniseerde kosteloze toewijzing in de vierde fase geanalyseerd. De Commissie heeft onderzocht of installaties in aanmerking komen voor kosteloze toewijzing, en heeft splitsing van installaties in subinstallaties en de grenzen daarvan onderzocht, om de juiste benchmark toe te passen. Aangezien de gegevens worden gebruikt voor de berekening van de herziene benchmarkwaarden, heeft de Commissie bijzondere aandacht besteed aan de toewijzing van emissies aan elke subinstallatie. Bovendien heeft de Commissie de gegevens met betrekking tot de berekening van de historische activiteitsniveaus van installaties tijdens de referentieperiode in detail geanalyseerd, aangezien deze gegevens van grote invloed zijn op de toewijzingen. De Commissie heeft ook onderzocht of de opname van een installatie in de lijsten van de nationale uitvoeringsmaatregelen in overeenstemming was met de bepalingen van bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG.

(7) Er zijn aanvullende grondige analysen van de gegevens voor specifieke installaties die van invloed waren op de berekening van de herziene benchmarkwaarden, en van de gegevens per lidstaat, uitgevoerd. De specifieke beoordelingen waren gebaseerd op een risicobeoordeling waarin rekening werd gehouden met verschillende criteria, met inbegrip van de emissie-intensiteit voor elke productbenchmark-subinstallatie.

(8) De Commissie heeft op basis van de resultaten van die controles een gedetailleerde beoordeling uitgevoerd van de installaties waar mogelijke onregelmatigheden bij de toepassing van de voorschriften inzake de geharmoniseerde toewijzing zijn vastgesteld. Voor die installaties is nadere opheldering gevraagd aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten.

(9) Gezien de resultaten van die nalevingsbeoordeling worden de nationale uitvoeringsmaatregelen van België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden geacht in overeenstemming met Richtlijn 2003/87/EG en Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 te zijn, met uitzondering van de hieronder beschreven gevallen. De installaties die door die lidstaten in de nationale uitvoeringsmaatregelen zijn opgenomen, worden geacht in aanmerking te komen voor kosteloze toewijzing en er zijn geen onregelmatigheden met betrekking tot de voor de hele Unie geldende voorschriften voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten vastgesteld, met uitzondering van de hieronder beschreven gevallen.

(10) Gezien de resultaten van de beoordeling zijn bepaalde aspecten van de door Finland en Zweden ingediende nationale uitvoeringsmaatregelen echter niet in overeenstemming met de in Richtlijn 2003/87/EG en Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 vastgestelde criteria.

(11) Finland en Zweden stelden voor 51 installaties die uitsluitend biomassa gebruiken, op te nemen. Sommige van deze installaties waren in de periode 2004-2007 unilateraal opgenomen en die opneming was overeenkomstig artikel 24 van Richtlijn 2003/87/EG door de Commissie goedgekeurd. Installaties die uitsluitend biomassa gebruiken zijn daarna echter, door middel van een nieuwe bepaling in bijlage I, punt 1), bij Richtlijn 2003/87/EG, van het EU-ETS uitgesloten. Die bepaling, waarmee met ingang van de toepassing ervan op 1 januari 2013 een nieuw toepassingsgebied voor het ETS, met inbegrip van eerdere opnemingen, is vastgesteld, is bij Richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad ([3]) opgenomen in de ETS-richtlijn. Daarom moet de opneming van installaties die uitsluitend biomassa gebruikten voor alle jaren van de referentieperiode, ook toen die installaties in de in artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde lijst waren opgenomen, worden afgewezen.

(12) Zweden stelde voor een installatie op te nemen waarvan de emissies afkomstig zijn van een kalkoven waarin kalkneerslag, een residu van het terugwinnen van kookchemicaliën in fabrieken die oplosbare kraftpulp produceren, wordt gecalcineerd. Het proces van terugwinning van kalk uit kalkneerslag valt onder de definities van de systeemgrenzen van kortvezelige en langvezelige kraftpulp. Met de betreffende installatie wordt zo een tussenproduct dat onder een productbenchmark valt, ingevoerd. Aangezien emissies, zoals vermeld in artikel 16, lid 7, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 niet dubbel mogen worden geteld, moeten de gegevens voor kosteloze toewijzing van die installatie worden afgewezen.

([3]) Richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG teneinde de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten van de Gemeenschap te verbeteren en uit te breiden (PB L 140 van 5.6.2009, blz. 63).

(13) Zweden stelde voor om voor drie installaties andere benchmark-subinstallaties te gebruiken in vergelijking met de in de nationale uitvoeringsmaatregelen voor de derde fase voor de productie van pellets van ijzererts gebruikte benchmark-subinstallaties. Zweden heeft voorgesteld een benchmark-subinstallatie voor gesinterd erts voor de productie van pellets van ijzererts te gebruiken, terwijl in de derde fase warmte- en brandstofbenchmarks werden gebruikt. De benchmark voor gesinterd erts wordt echter gedefinieerd in bijlage I bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331, en de definities van producten, processen en emissies die onder die productbenchmark vallen zijn afgestemd op de productie van sinterproductie en omvatten geen pellets van ijzererts. Bovendien worden de benchmarkwaarden voor de vierde fase bij artikel 10 bis, lid 2, van Richtlijn 2003/87/EG geactualiseerd, maar wordt niet voorzien in de mogelijkheid de interpretatie van de benchmarkdefinities aan te passen. De ingediende gegevens voor de productie van pellets van ijzererts op basis van een subinstallatie voor gesinterd erts moeten daarom worden afgewezen,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1) De opneming van de in bijlage I bij dit besluit vermelde installaties die zijn opgenomen in de lijsten van installaties die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen en overeenkomstig artikel 11, lid 1, van die richtlijn bij de Commissie zijn ingediend, en de bij deze installaties horende gegevens, wordt afgewezen.

2) De gegevens over de kosteloze toewijzing van de in bijlage II bij dit besluit vermelde installatie die zijn opgenomen in de lijsten van installaties die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen en overeenkomstig artikel 11, lid 1, van die richtlijn bij de Commissie zijn ingediend, worden afgewezen.

3) De gegevens die overeenstemmen met de productbenchmark-subinstallaties van de in bijlage III bij dit besluit genoemde installaties in de lijsten van installaties die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen en overeenkomstig artikel 11, lid 1, van die richtlijn bij de Commissie zijn ingediend, worden afgewezen.

4) Er worden geen bezwaren gemaakt indien een lidstaat voorafgaand aan de bepaling van de voorlopige jaarlijkse hoeveelheid kosteloze emissierechten voor elk jaar van 2021 tot en met 2025 overeenkomstig artikel 14, lid 5, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 de gegevens met betrekking tot de voor de installaties op zijn grondgebied ingediende splitsing in subinstallaties, als opgenomen in de in lid 3 bedoelde lijsten en vermeld in de bijlage III bij dit besluit, wijzigt.

5) De Commissie wordt zo spoedig mogelijk in kennis gesteld van elke in lid 4 bedoelde wijziging, en een lidstaat mag niet overgaan tot bepaling van de voorlopige jaarlijkse hoeveelheid kosteloze emissierechten voor elk jaar van 2021 tot en met 2025 overeenkomstig artikel 14, lid 5, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 voordat aanvaardbare wijzigingen zijn aangebracht.

Artikel 2

Behoudens het bepaalde in lid 1, worden geen bezwaren gemaakt met betrekking tot de lijsten van installaties die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen, zoals door de lidstaten overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG ingediend, en de bij die installaties horende gegevens.

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 februari 2021.

Voor de Commissie
Frans TIMMERMANS
Uitvoerend vicevoorzitter

BIJLAGE I

Installaties die uitsluitend biomassa gebruiken

Identificatiecode van de installaties in de lijsten van de nationale uitvoeringsmaatregelen

FI000000000000645	FI000000000207696		
SE000000000000031	SE000000000000064	SE000000000000073	SE000000000000074
SE000000000000086	SE000000000000088	SE000000000000099	SE000000000000102
SE000000000000169	SE000000000000186	SE000000000000199	SE000000000000205
SE000000000000211	SE000000000000249	SE000000000000261	SE000000000000319
SE000000000000320	SE000000000000324	SE000000000000382	SE000000000000468
SE000000000000523	SE000000000000543	SE000000000000547	SE000000000000565
SE000000000000583	SE000000000000629	SE000000000000659	SE000000000000681
SE000000000000686	SE000000000000687	SE000000000000705	SE000000000000785
SE000000000000789	SE000000000000798	SE000000000000830	SE000000000000838
SE000000000000845	SE000000000000847	SE000000000202297	SE000000000205800
SE000000000205887	SE000000000206192	SE000000000208282	SE000000000209062
SE000000000209930	SE000000000211058	SE000000000000153	SE000000000000231
SE000000000000779			

BIJLAGE II

Installatie die tussenproduct voor kalkproductie gebruikt

Identificatiecode van de installaties in de lijst van de nationale uitvoeringsmaatregelen
SE000000000000419

BIJLAGE III

Installaties die de productbenchmark van gesinterd erts gebruiken in plaats van warmte- of brandstofbenchmarks

Identificatiecode van de installaties in de lijst van de nationale uitvoeringsmaatregelen		
SE000000000000497	SE000000000000498	SE000000000000499